

Arrest

nr. 210 699 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIELS
Weg naar Ellikom 286
3670 MEEUWEN - GRUITRODE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DIELS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de Bamileke-etnie te behoren. U bent geboren in Tiko en woonde daar tot 20 mei 2014. U verhuisde toen naar Douala om een job te zoeken. Tijdens uw zoektocht naar werk ontmoette u R. F.. Zij was de eigenares van het Hotel de Rail. Ze sprak u aan op straat en vroeg u om de volgende ochtend naar haar kantoor te komen. U ging in op dit aanbod en bij jullie gesprek maakte Rosaline avances naar u. U ging hier op in en jullie begonnen een geheime relatie. Op 1 oktober 2015 had u een dag verlof en ging u naar uw geboortedorp Tiko.

U bracht er tijd door met uw jeugdvriendin, Rose. Op een gegeven moment begon u haar te kussen. Jullie werden betrapt door de jongere zus van Rose, die het op haar beurt ging doorvertellen aan hun vader. Haar vader, genaamd R. B., lichtte de politie in. De volgende dag ontving u een arrestatiebevel. U ging naar het politiekantoor en werd in de gevangenis opgesloten. U bleef drie dagen in de cel en werd toen naar de rechtbank gebracht. Op 8 oktober 2015 werd u schuldig bevonden. U werd naar de gevangenis in Buea gebracht. Na vijf maanden werd u ziek en om die reden werd u naar het ziekenhuis gebracht. U slaagde erin uit het ziekenhuis te ontsnappen.

Op 1 december 2015 reisde u met een smokkelaar, via Nigeria, Niger, Egypte, Israël en Syrië naar Turkije. U kwam aan in Turkije begin oktober 2016. U reisde drie weken later verder naar Griekenland. U verbleef er in een vluchtelingenkamp, maar reisde een jaar later verder via Servië, Macedonië, Hongarije, Oostenrijk en Nederland naar België. U kwam aan in België op 8 december 2017 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 13 december 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en vervolging ondergaan te hebben en te vrezen omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid. **Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent.** Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat ze overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Doorheen uw verklaringen kon u het CGVS echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksuele geaardheid en evenmin van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.*

Ten eerste, kon u enkel oppervlakkige, ondoorleefde en ongeloofwaardige verklaringen afleggen over uw beleving en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw beweerde seksuele geaardheid.

Er werden weinig tot geen tekens van innerlijke beleving en reflectie opgemerkt, wanneer gepeild werd naar uw gevoelsbeleving bij de bewustwording van uw seksuele geaardheid. Er werd u gevraagd hoe u dacht over homoseksualiteit voordat u Rosaline ontmoette en een relatie met haar begon. U verklaarde dat u er nooit over nagedacht heeft en dat u hetzelfde zou gereageerd hebben op homoseksuelen als hoe men later op u reageerde (namelijk homofob) (zie notities CGVS, p. 20). U verklaarde voordien nooit aangetrokken te zijn geweest tot vrouwen. U verklaarde dat u zich nooit voorgesteld had zich aangetrokken te voelen tot vrouwen en dat u het ervoor nooit in uw hoofd had (zie notities CGVS, p. 18). U verklaarde dat u voor het eerst realiseerde dat u gevoelens had voor vrouwen toen u met Rosaline was (zie notities CGVS, p. 18). Er werd u gevraagd of u ooit worstelde met uw homoseksuele gevoelens, waarop u verklaarde dat het gewoon gebeurt als je iemand leuk vindt en stelde vervolgens de vraag wat bedoeld wordt met 'worstelen'. Er werd verduidelijkt of u ooit moeite had met het feit dat u verliefd was op een vrouw, waarop u antwoordde dat liefde gewoon komt. Er werd u gevraagd of u ooit twijfels had, waarop u verklaarde het niet te weten en dat u daar was. Er werd u gevraagd wat u voelde toen u zeker was dat u lesbisch bent. U verklaarde ontwijkend dat u het geheim hield en dat enkel jullie het wisten. Er werd u gevraagd wat u er zelf van vond, waarop u opnieuw ontwijkend antwoordde dat u het voor zich hield maar dat u er niets kon aan doen. De vraag werd geherformuleerd 'Wat dacht u op het moment dat u ontdekte dat u lesbisch bent?', waarop u verklaarde dat het iets is dat in u is, dat jullie dingen doen en u het voor uzelf houdt. U verklaarde de vraag niet te begrijpen. De vraag werd verduidelijkt 'Je ontdekt een nieuw gevoel: dat u gevoelens heeft voor een meisje. Wat dacht je toen?' U verklaarde dat u ontdekte dat u gevoelens had voor haar, dat het nieuw was maar dat het oké was en er niets is (zie notities CGVS, p. 18).

Er werd u gevraagd of u ooit met iemand wou praten over uw seksuele geaardheid, waarop u verklaarde niet met Rosaline ervoor gesproken te hebben. U verklaarde haar enkel gezegd te hebben dat u van haar hield. Er werd gevraagd of u ooit over uw gevoelens met betrekking tot uw voorkeur voor vrouwen sprak, waarop u verklaarde dat u het niet uitlegde en dat u niet kon zeggen waarom u mannen niet leuk vindt (zie notities CGVS, p. 22). Uit bovenstaande blijkt dat de dossierbehandelaar trachtte met verscheidene vragen te peilen naar uw bewustwordingsproces van uw seksuele geaardheid. Uit uw verklaringen bleek dat u plotsklaps homoseksuele gevoelens kreeg. Er werd gepeild naar uw gevoelens, gedachten en overwegingen inzake uw plotse interesse in vrouwen. **U gaf echter nergens te kennen dat deze situatie enige twijfels, overwegingen of bepaalde emoties bij u teweeg brachten.** U refereerde voornamelijk naar het belang van het geheimhouden van uw relatie, maar van uw gevoelsmatige beleving en reflectie bij de ontdekking van uw geaardheid valt weinig te bespeuren in uw verklaringen. In tegenstelling geeft u eerder een indruk van nalatigheid en leek u er niet erg zwaar aan te tillen of er u vragen bij te stellen. **Gezien de intolerantie die er in Kameroen heerst ten aanzien van homoseksualiteit en de aanzienlijke impact dit op uw leven zou hebben, komen uw verklaringen dan ook niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over.** Er werd u gevraagd of u nadacht over uw situatie als lesbisch persoon in een land waar dat niet getolereerd werd, waarop u verklaarde dat het geheim is en niemand het zal weten. Er werd u gevraagd naar de algemene situatie van homoseksuelen in Kameroen, waarop u verklaarde dat het niet geaccepteerd is, dat het tegen de wet is en de mensen je zullen vermijden (zie notities CGVS, p. 18-19). U verklaarde dat u wist dat het een risico was om met vrouwen te slapen en dat het een geheim is (zie notities CGVS, p. 23). U verklaarde zelfs dat u zou gestenigd worden indien zou uitkomen dat u seksuele gemeenschap had met een vrouw (zie notities CGVS, p. 21). Informatie waarover het CGVS beschikt en dat is toegevoegd aan het administratief dossier, bevestigt uw verklaringen betreffende het homofob klimaat in Kameroen (zie administratief dossier). Het is dan ook zeer verwonderlijk dat u in dergelijke omgeving uw homoseksualiteit plotseling begint te beleven zonder uzelf vragen te stellen, zonder overwegingen en zonder veel emotie.

Wanneer u gevraagd werd wat u begrijpt onder de term 'homoseksueel', verklaarde u 'een vrouw die een vrouw ziet. Samen slapen. Dat is wat we weten.' (zie notities CGVS, p. 25). Het is opmerkelijk dat u wanneer u naar uw interpretatie van het begrip homoseksualiteit gevraagd werd, de focus legde op het seksuele aspect. **Deze simplistische verklaring over uw begrip van homoseksualiteit en het gebrek aan enig emotioneel aspect, komen niet doorleefd en dus niet waarachtig over.**

Ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef lesbisch te zijn, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens en overwegingen – komt u niet verder dan telkens te refereren naar het belang van het geheimhouden van uw relatie. Hoewel inderdaad verwacht kan worden dat u gevoelens van angst heeft ten aanzien van de gemeenschap en de maatschappij, komt het niet doorleefd over dat u uitsluitend deze gevoelens had. Over uw gevoelens en innerlijke reflectie bij de bewustwording van uw geaardheid, zegt u opvallend weinig en blijven uw verklaringen er vaag. Dit terwijl net in dergelijke, zoals hierboven beschreven, maatschappij waar homoseksualiteit niet geaccepteerd en zelfs strafbaar is en dus ook extra risico's met zich meedraagt, verwacht kan worden dat dit een verscheidenheid aan gevoelens en gedachten teweegbrengt. Uw verklaringen getuigen allerm minst van doorleefde ervaringen en weten helemaal niet te overtuigen. Dat u louter door de toenadering van Rosaline, plotsklaps uw lesbische geaardheid beseft, is niet geloofwaardig. Uw onvermogen om blij te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond, of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), geeft enkel blij van een afwezigheid van enige doorleefde ervaring. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blij geeft van het nadenken over en de overweging of gevoel bij het feit dat u lesbisch bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij waar homoseksualiteit en lesbische relaties het voorwerp uitmaken van een sociaal taboe. Uw verklaringen geven dan ook geen blij van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.

Ten tweede kon u weinig informatie geven over R. F., de vrouw waarmee u een lesbische relatie aanging. U slaagde er niet in persoonlijke gegevens over haar weer te geven, noch om duidelijke aanwijzingen te verschaffen over de hechtheid van jullie relatie.

U verklaarde haar geboortedatum niet te kennen en niets over haar ouders te weten. U wist zelfs niet of deze nog in leven waren. Er werd u gevraagd of Rosaline broers of zussen had, waarop u verklaarde het niet te weten maar te denken van wel. U wist niets over haar vorige jobs en was er niet van op de hoogte hoe ze haar job in het hotel verkreeg. U verklaarde hieromtrent dat ze gescheiden is en zij nu de eigenaar van het hotel is. U verklaarde dat ze er niet over sprak, en dat ervoor 'iets' gebeurde (zie notities CGVS, p. 14). Eerder in het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat Rosaline en haar man het hotel samen beheerden, ze 'misschien' samen zaken deden maar dat u niet veel weet over hun persoonlijke zaken (zie notities CGVS, p. 6). Verder was u ervan op de hoogte dat ze een tweeling had, maar wist u niet hoe ze heetten of hoe oud ze waren. Er werd u gevraagd hoe lang Rosaline zich al bewust was van haar seksuele geaardheid, waarop u verklaarde dat niet te weten en dat u die vraag niet aan haar kon stellen (zie notities CGVS, p. 15). **Uw desinteresse in het persoonlijk leven van Rosaline, is op z'n minst merkwaardig te noemen en komt niet doorleefd over.**

Er werd u gevraagd of jullie spraken over jullie relatie, waarop u antwoordde 'Stel je voor dat je een vriendje hebt, dan spreek je over hoe het gaat. Niet over... we praten, we bespreken het.' U werd erop gewezen dat uw relatie met Rosaline wel uitzonderlijker was dan een relatie met een jongen. De vraag werd opnieuw gesteld of jullie spraken over jullie relatie. U verklaarde de vraag niet te begrijpen. U werd erop gewezen dat uw relatie speciaal was, onder andere omdat homoseksualiteit niet geaccepteerd was in Kameroen. U verklaarde dat jullie het geheim moesten houden en dat ze u dat altijd deed begrijpen (zie notities CGVS, p. 15). Er werd u gevraagd hoe u uw relatie met Rosaline zag, waarop u kort antwoordde 'Oké. Goed.' Er werd u gevraagd hoe jullie dat gingen doen, waarop u verklaarde dat u het niet weet maar dat het door ging (zie notities CGVS, p. 19). Er werd u later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of jullie spraken over een toekomst samen, waarop u antwoordde 'We zijn samen nu. We daten.' Er werd verduidelijkt dat de vraag peilde naar de toekomst, naar een leven samen. U antwoordde 'tijd gaat verder en op een dag begint het. Je ziet wat komt. Zelfs als je een man bent. Het gebeurt gewoon op een dag voor die een huwelijksvoorstel doet. Hoe kan je over een toekomst praten in Kameroen.' Er werd u gevraagd waarover jullie spraken, waarop u –vaag- antwoordde 'over onszelf. Lieve dingen. Dingen die me doen lachen. De dingen waarover kan gepraat worden. Ze is rijk. Shoppen.' (zie notities CGVS, p. 14-15). Uw – uiterst beknopte – verklaringen betreffende de manier waarop u uw eerste homoseksuele relatie ervaarde, dewelke samenging met uw eigen bewustwording van uw homoseksuele geaardheid, weten niet te overtuigen. Immers, deze geven geen enkele blik van enige doorleefde ervaringen, dan wel van enig gevoelsleven dat u gekend zou hebben hierbij. U weet de manier waarop u, samen met Rosaline, daarmee omging en hoe zich erbij voelde, op geen enkele wijze te concretiseren of nog maar enigszins aannemelijk te maken. U geeft geen enkele blik van reflectie of enige overweging, noch kunt u het gevoelsleven dat u bij dit alles doormaakte, op enige wijze kaderen of aannemelijk maken. Integendeel, doorheen uw verklaringen valt geen enkel teken van enig gevoelsleven bij dit alles te bespeuren. U beperkt zich enkel tot de loutere stelling dat u gewoon ziet wat er komt en dat u uw relatie geheim moest houden.

Het is ten eerste niet geloofwaardig dat u bovenstaande basiselementen van de **persoonlijke leefwereld** van de persoon waar u verliefd op was en waar u een geheime relatie mee had, niet zou kennen, waardoor uw relatie met Rosaline reeds weinig geloofwaardig geacht kan worden. Ten tweede is het uitermate vreemd dat u niet met haar zou gesproken hebben over zowel uw als haar geaardheid en de gevoelsbeleving die daarmee gepaard gaat. Gezien zij de eerste vrouw was waarmee u seksuele betrekking had, waarmee u een relatie aanging en waar u gevoelens voor had en zij ook de vrouw was die u deed bewust worden van uw seksuele geaardheid, is het niet aannemelijk dat u dergelijke zaken niet besproken hebt. Het geheel aan bovenstaande verklaringen betreffende jullie **relatie, toekomstplannen** en uw eigen beleving ervan, ontbreken wederom van enige gevoelsbeleving en blijven erg vaag. Gezien het homofob klimaat in Kameroen kan verwacht worden dat dit extra emoties en overwegingen met zich meebracht. Maar ook betreffende deze aangelegenheden die direct verbonden zijn met uw geaardheid en uw relatie, leek u nooit gesproken of nagedacht te hebben. **Deze relatie is dermate verbonden met uw vermeende geaardheid aangezien het uw eerste homoseksuele relatie betreft, dat de ongeloofwaardigheid van uw relatie, noodzakelijkerwijze de ongeloofwaardigheid van uw homoseksualiteit in het gedrang brengt.**

Ten derde dient te worden gewezen op het door u verklaarde onvoorzichtig gedrag door zowel u, als Rosaline en Rose, hetgeen de geloofwaardigheid van uw geaardheid en voorgehouden asielmotieven verder onderuithaalt.

Uw beweegredenen om een homoseksuele relatie met Rosaline aan te vatten, komen weinig overtuigend over.

U verklaarde dat u een job zocht en dat dit de enige manier was om die te verkrijgen (zie notities CGVS, p. 13). U verklaarde verder dat u er de hele nacht over nadacht maar besloot het toch te doen. Wanneer u gevraagd werd waarom u die beslissing nam, verklaarde u dat u de job erg nodig had en dat ze voor u zou zorgen. Wanneer u gevraagd werd hoe u zich erbij voelde dat u gedwongen was om dat te doen, verklaarde u dat u het accepteerde en u het leuk begon te vinden na een tijd. Wanneer u gevraagd werd hoe u er zich bij voelde voordat u het leuk begon te vinden, verklaarde u dat u het moest doen om te overleven en de behandeling goed was (zie notities CGVS, p. 21). U verklaarde nochtans dat jullie levend gestenigd zouden worden indien zou uitkomen dat u seksuele gemeenschap had met een vrouw. Er werd u gevraagd waarom u niet op zoek ging naar een andere job, waarop u ontwijkend antwoordde 'Wanneer moet ik een andere job zoeken?' (zie notities CGVS, p. 21). **Deze risicovolle keuze is op z'n minst opmerkelijk te noemen. Het wederom gebrek aan enige vorm van gevoelensbeleving of overweging tast de geloofwaardigheid nog meer aan.** Er dient ook opgemerkt worden dat de door u verklaarde manier waarop Rosaline u zou benaderd hebben erg opmerkelijk en weinig geloofwaardig is, te meer wanneer de Kameroense context in overweging genomen worden. U verklaarde dat u naar toilet ging, dat Rosaline naar u kwam, u begon te kussen en zei dat ze van u hield. **Het lijkt weinig aannemelijk dat Rosaline op deze manier bij een wildvreemd persoon zou toenadering zoeken en zichzelf hiermee in een risicovolle situatie plaatsen. Ook uw eigen reactie om hier weinig tegen in te brengen en er zomaar in mee te gaan, komt weinig doorleefd en dus niet overtuigend over.**

Vervolgens zou u vijf maanden later, zoals u verklaarde, samen met Rose –uw jeugdvriendin in uw geboortedorp een douche genomen hebben en haar beginnen kussen en aanraken zijn (zie notities CGVS, p. 9). Er werd u gevraagd of u geen schrik had voor haar reactie als u haar zou kussen, waarop u verklaarde dat het gewoon gebeurde en u niet bang was. Er werd u gevraagd of u niet bang was dat ze zou beginnen roepen, waarop u kort antwoordde dat ze niet riep. Er werd u gevraagd wat er zou gebeurd zijn als ze dat wel had gedaan, waarop u verklaarde dat u het niet weet maar dat ze niet riep toen u begon. Er werd u gevraagd wat u deed beslissen om haar te kussen, waarop u verklaarde dat het gevoel gewoon kwam en dat jullie het gewoon deden en niemand wou praten (zie notities CGVS, p. 22-23). Opnieuw gaf u geen enkele blijk van overweging, gedachten of gevoelens die in u omgingen op een moment waarbij u deze risicovolle keuze maakte. **Bovendien komt het weinig geloofwaardig over dat u uw vriendin Rose zonder enig signaal plotsklaps op dergelijke manier zou beginnen benaderen, aanraken en kussen.** Daarnaast bleek u ook geen voorzorgen te hebben genomen om ervoor te zorgen dat u niet betrappt zou worden. U verklaarde dat de deur niet op slot was, dat u de deur sloot maar niet met de sleutel vastmaakte. Er werd u gevraagd of u besepte dat het een risico was om met een vrouw te slapen. U bevestigde dit (zie notities CGVS, p. 23). U verklaarde ook dat u levend gestenigd zou worden als men zou weten dat u seksuele gemeenschap had met een vrouw (zie notities CGVS, p. 21). Er werd u gevraagd waarom het toch besloot te doen, waarop u verklaarde dat u er niet over nadacht. Er werd u gevraagd waarom u niet meer voorzorgen nam om niet betrappt te worden terwijl u seksuele gemeenschap had met Rose. U verklaarde het niet te weten (zie notities CGVS, p. 23). Het is niet aannemelijk dat u en uw vriendin Rose het risico zouden nemen om seksuele gemeenschap te hebben terwijl de deur open was waardoor jullie door eender wie en op eender welk moment betrappt konden worden. Vooral gezien u zich ten volle bewust was van de intolerantie van de gemeenschap ten opzichte van homoseksualiteit en het gevaar dat u dus liep. Bovenstaand frappante en ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw eigen, en Rosaline en Rose roekeloos gedrag, doen niet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, maar eveneens aan de door u beweerde homoseksuele relatie –en geaardheid op zich, daar deze verklaringen er geenszins blijk van geven inzicht te hebben in de penibele en risicovolle situatie en leefwereld, waarin een homoseksueel in Kameroen zich geplaatst ziet. Immers, dat u een dergelijk risicogedrag zou stellen, en uw jeugdvriendin –waarvan u niet wist of ze al dan niet homoseksueel was- gewoon zou beginnen kussen en aanraken zonder dat u zich de moeite getrooste om op zijn minst de deur te sluiten – is dermate roekeloos, dat er verder afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Dit klemmt des te meer, gezien u tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals aangaf dat u uw homoseksuele relatie diende geheim te houden omdat het niet getolereerd werd. Dat u dan, zonder meer, uw jeugdvriendin Rose zou beginnen kussen en aanraken en vervolgens seks met haar zou hebben op een plek waar eenieder zomaar kon binnenvallen, overtuigt in het geheel niet.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat uw risicovolle gedragingen weinig geloofwaardig geacht kunnen worden, tasten het geheel aan uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid volledig aan.

Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde homoseksuele geaardheid, wordt er ook geen geloof gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die onlosmakelijk verbonden zijn met uw beweerde homoseksualiteit.

U legde uw identiteitskaart neer, uitgereikt op 24 juli 2014 en een kopie van uw geboortecertificaat, uitgereikt op 26 juni 2011 door het Civil status registration centra Tiko. U legde een kopie neer van een verificatie van uw geboorteakte, uitgereikt door The High Court of Fako division op 20 juli 2011. Deze documenten hebben louter betrekking op uw identiteitsgegevens en worden hier niet betwist. Deze zijn dan ook niet van dien aard dat het bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.

U legde een kopie neer het arrestatiebevel, uitgereikt op 5 oktober 2015 door de Court of first instance in Tiko, waarmee u wenste aan te tonen dat u veroordeeld werd tot vijf jaar gevangenschap omdat u schuldig bevonden werd aan 'lesbianism'. U legde ook een arrestatiebevel neer, uitgereikt op 8 oktober 2015 door de State Council Chamber of the South West region, om uw veroordeling en uw gevangenschap in Buea Central Prison aan te tonen (zie administratief dossier). Er dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Kameroen documenten op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden. Over het algemeen wordt aangenomen dat Kameroen tot de meest corrupte landen in de wereld behoort. Een van de terreinen waarop de corruptie alom vertegenwoordigd is, is dat van de documenten. Op de Kameroense administraties geven ambtenaren tegen betaling attesten en akten af waarvan de inhoud niet met de realiteit overeenstemt. Er bestaat een echte handel in het vervalsen van documenten en officiële documenten en stempels zijn openlijk te koop. Uit informatie blijkt specifiek dat arrestatiebevelen gemanipuleerd worden. Het is bijgevolg onmogelijk de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan (zie administratief dossier). Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat de door u neergelegde documenten niet van dien aard zijn dat ze bovenstaande vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven kunnen wijzigen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of 'een reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken.

Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Tiko actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Tiko aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 57/6 (tweede lid) en 62 Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 *juncto* de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen in samenhang gelezen met het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster licht het eerste middel toe als volgt:

"A. De Commissaris-Generaal stelt dat verzoekster enkel oppervlakkige, ondoorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar beleving en ervaringen bij de bewustwording / ontdekking van haar beweerde seksuele geaardheid (pg. 1-2 CGVS beslissing).

Verzoekster wenst hier volgend verweer te voeren:

Verzoekster werd verrast door de seksuele avances van R. F.. Verzoekster had geen tijd om na te denken over emoties en gevoelens die verbonden zouden kunnen zijn aan homoseksualiteit.

Verzoekster ontdekte haar lesbische geaardheid vanaf het voorval met R. F.. Daarbij mag niet uit het oog verloren worden dat verzoekster, zeker in het begin, gedwongen werd in deze relatie door haar wanhoop naar een job (CGVS notities, p. 27). Zoals door verzoekster verklaard, had zij voordien enkel mannelijke partners (CGVS notities, p. 17). Hetgeen verzoekster verstaat onder een lesbische relatie kan dus enkel gebaseerd zijn op haar ervaringen met R. F..

Uit de verklaringen van verzoekster kan duidelijk worden afgeleid dat zij voornamelijk een seksuele relatie had met R. F., waarbij weinig emoties aan te pas kwamen. Dit is dan ook de enige kant van homoseksualiteit die zij heeft mogen ontdekken. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoekster eveneens dat zij voordien slechts enkele serieuze relaties had, enkel met mannen (CGVS notities, p. 18). Het gebeurt dus wel vaker dat verzoekster relaties enkel bekijkt vanuit seksueel oogpunt.

Het is pas naarmate de tijd verstreek dat verzoekster de relatie die zij had en de handelingen die zij stelde met R. F. ook leuk begon te vinden.

B. De Commissaris-Generaal is de mening toegedaan dat het feit dat verzoekster geen informatie kon geven over het persoonlijk leven van R. F. merkwaardig is en niet doorleefd overkomt.

Verzoekster slaagde er volgens de Commissaris-Generaal niet in om persoonlijke gegevens over R. F. weer te geven of om duidelijke aanwijzingen te verschaffen over de hechtheid van de relatie (pg. 2-3 CGVS beslissing).

Verzoekster wenst hier volgend verweer te voeren:

Verzoekster kon eenvoudigweg geen informatie geven omtrent het persoonlijk leven van R. F. omdat ze dat haar niet kon vragen. Het is duidelijk gebleken doorheen de verklaringen dat R. F. zeer gesloten was over haar privéleven. Waarschijnlijk zag R. F. de relatie met verzoekster als een flirt. Dit blijkt ook uit de verklaringen die door de Commissaris-Generaal werden aangehaald (pg. 3 CGVS beslissing), het ging namelijk enkel over uitgaan, shoppen, flirten en daten.

Het was m.a.w. een zeer oppervlakkige relatie waarbij verzoekster kwam wanneer R. F. haar belde om ergens naar toe te gaan. Zowel verzoekster als R. F. dachten dus nooit aan de toekomst.

C. De Commissaris-Generaal stelt tot slot dat het onvoorzichtig gedrag door zowel verzoekster, R. F. en R. B., de geloofwaardigheid van de geaardheid en voorgehouden asielmotieven van verzoekster verder onderuit haalt (pg. 3 CGVS beslissing).

Verzoekster wenst hier volgend verweer te voeren:

De keuze van verzoekster om voor een job over te gaan tot een lesbische relatie zou, volgens de Commissaris-Generaal, gelet op het huidige homofob klimaat in Kameroen, een opmerkelijke risicovolle keuze zijn. De Commissaris-Generaal vergeet daarbij het algemene economische klimaat in Kameroen (stuk 12). Zonder een job kon verzoekster zich zelfs niet voorzien in haar basisbehoeften. Daarnaast, zou zij niet zijn ingegaan op de avances van R. F., zou zij, gelet op de hoge sociale status van R. en diens woorden, niet meer aan een job geraken in de regio. In weze was er geen keuze. Verzoekster deed dit immers om te kunnen overleven.

Het is om die reden ook niet verbazingwekkend dat Rosaline zich wel in de situatie bevindt om een lesbische toenadering te zoeken bij verzoekster. R. F. heeft immers niet enkel de macht over verzoekster, gelet op de afkomst en sociaaleconomische achtergrond van verzoekster, maar geniet zij ook een hoog sociaal aanzien. Wanneer R. F. zou pogen toenadering te zoeken en dit niet goed zou uitdraaien, zal de gemeenschap R. F. snel geloven wanneer zij zou zeggen dat het niet is gebeurd of dat iemand anders haar benaderd zou hebben.

Ook zou het volgens de Commissaris-Generaal weinig geloofwaardig zijn dat verzoekster haar jeugdvriendin R. B. zonder enig signaal plotsklaps, zou benaderen, aanraken en kussen. Het was echter niet plotsklaps. Verzoekster en R. B. gingen samen douchen, ze lachten samen, speelden wat en van het een kwam het ander. Aangezien zij elkaar al kennen vanaf het moment dat ze kinderen waren, had verzoekster er wel vertrouwen in dat R. B. er wel in mee zou willen gaan. Ze vertrouwde haar jeugdvriendin namelijk dat indien het mis zou lopen en R. B. niet zou ingaan op de avances van verzoekster - quod non -, zij dit niet zou gaan rondbazuinen in de gemeenschap.

In the heat of the moment, als het ware, hebben verzoekster en R. B. zich naar bed begeven en daarbij in de actie vergeten de deur op slot te doen."

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 *juncto* de Conventie van Genève van 28.07.1951 in samenhang gelezen met de schending van artikelen 2, 3 en 5 van het EVRM.

Verzoekster stelt:

"Doordat de Commissaris-Generaal stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is om de 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Terwijl overeenkomstig artikel 1 A-2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 een vluchteling omschreven wordt als iemand die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil invoeren.

Verzoekster meent dat de bestreden beslissing in strijd is met de Conventie van Genève van 28.07.1951 en dit in samenhang gelezen met artikel 2, 3 en 5 van het EVRM.

Verzoekster voldoet immers aan de voorwaarden van art. 1 A-2 van de Conventie van Genève van 1951:

A. Verzoekster bevindt zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit

Verzoekster heeft zijn land van herkomst verlaten en is naar België gekomen. Verzoekster heeft in België asiel aangevraagd. Over deze toepassingsvoorwaarde kan er dan ook geen enkele betwisting bestaan.

B. Gegronde vrees

De Commissaris-Generaal komt tot de conclusie dat aangezien verzoekster geen doorleefde en geloofwaardige homoseksuele relatie aantoont, zij geen gegronde vrees heeft voor vervolging.

Deze redenering kan niet gevolgd worden.

Zelfs indien verzoekster niet lesbisch zou zijn, zoals de Commissaris-Generaal -onterecht- voorhoudt, zal zij omwille van haar veroordeling voor "lesbianism" zeker aanzien worden als lesbische. Verzoekster is immers veroordeeld voor "lesbianism" door de "Court of Appeal of South-West", met een opsluiting van vijf jaar (zie stukken 3 en 4). Verzoekster heeft zelfs meerdere malen verklaard dat ze zelfs gestenigd zou kunnen worden wanneer ze terug zou moeten keren naar Kameroen.

De Commissaris-Generaal doet de documenten die verzoekster bijbrengt echter af als documenten waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden omwille van de aanhouden corruptie in Kameroen. Verzoekster heeft alles in het werk gesteld om deze documenten te authenticeren. Echter, gelet op de huidige veiligheidssituatie in Kameroen, bleek dit onmogelijk (zie stuk 5). Verzoekster ziet niet wat zij nog zou kunnen doen om aan te tonen dat zij daadwerkelijk in de gevangenis verbleef voor deze feiten. Verzoekster wordt door de beslissing van de Commissaris-Generaal als het ware zélf het slachtoffer van de corruptie in haar land van herkomst. De Commissaris-Generaal gaat er immers standaard van uit dat alle documenten die worden geproduceerd door een Kameroense overheid behept zijn met corruptie.

Het weze daarbij opgemerkt dat de Commissaris-Generaal stelt dat het geboortecertificaat, de geboorteakte, de identiteitskaart van verzoekster niet worden betwist, ondanks dat ook in de informatie waarover de Commissaris-Generaal beschikt deze documenten vaak vervalst zouden worden (zie administratief dossier, laatste document (stuk 3) p. 5).

Dit is een totaal willekeurige beoordeling van de Commissaris-Generaal. Documenten die niet zouden bijdragen tot de staving van de situatie van verzoekster zouden niet behept zijn met corruptie en documenten die dit wel zouden kunnen staven zouden wel behept zijn met corruptie.

Er is aldus wel degelijk sprake van een gegronde vrees in hoofde van verzoekster.

Verzoekster vreest ernstige schade te lijden conform artikel 48/3 vreemdelingenwet.

C. De bescherming van het land van herkomst niet kunnen of willen invoeren

Verzoekster kan geen beroep doen op de autoriteiten in zijn eigen land om hem te beschermen.

Voor het feit dat verzoekster vervolgd zal worden voor het feit dat concludante lesbisch is, kan zij geen bescherming invoeren van het land van herkomst. Zoals de Commissaris-Generaal diverse malen zelf correct enkele malen aanhaalt geldt er in Kameroen een homofob klimaat. Het feit dat homoseksueel zijn (i.c. "lesbianism") strafbaar wordt gesteld door de regelgeving in Kameroen laat omtrent de houding van de Kameroense overheid weinig aan de verbeelding over.

Daarbij komt nog dat verzoekster Engelstalig is. Uit verschillende nieuwsberichten en verslagen die verzoekster bijbrengt (zie stukken 6 - 11), blijkt dat er thans een toenemend geweld is tegen de Engelstalige burgers van Kameroen. Dit zowel door regeringstroepen als andere groepen die nota bene zelf ook Engelstalig zijn.

Enkele citaten uit de aangehaalde nieuwsberichten en verslagen tonen dit duidelijk aan:

"(...)

De situatie is dermate veranderd dat het loutere feit dat iemand Engelstalig is, verdacht kan overkomen bij diverse troepen, met alle gevolgen van dien.

Het is bijgevolg duidelijk dat het land van herkomst verzoekster zeker niet zal en/of kan beschermen.

Uit al het voorgaande moge duidelijk zijn dat in geval van een gedwongen terugkeer naar Kameroen de schending van artikel 2, 3 en 5 EVRM ten nadele van verzoekster een feit zal zijn.

Eenieder moet kunnen genieten van een recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid, een recht dat niet kan worden gegarandeerd bij uitvoering van de thans aangevochten beslissing. Uit het voorgaande blijkt immers dat de veiligheid van verzoekster bij zijn terugkeer naar Irak niet kan worden gewaarborgd.

Dat het middel gegrond is."

2.2.1. Omwille van hun onderlinge samenhang worden de twee middelen samen behandeld.

2.2.2. Verzoekster stelt dat zij een lesbische relatie aanging met R. F., de eigenares van een hotel in Douala. Verzoekster voert aan dat zij onder sociaaleconomische druk stond om deze lesbische relatie aan te gaan.

In het verzoekschrift stelt verzoekster omtrent deze druk: *“Daarbij mag niet uit het oog verloren worden dat verzoekster, zeker in het begin, gedwongen werd in deze relatie door haar wanhoop naar een job (CGVS notities, p. 27). Zoals door verzoekster verklaard, had zij voordien enkel mannelijke partners (CGVS notities, p. 17).”*.

Verder stelt zij: *“De keuze van verzoekster om voor een job over te gaan tot een lesbische relatie zou, volgens de Commissaris-Generaal, gelet op het huidige homofoob klimaat in Kameroen, een opmerkelijke risicovolle keuze zijn. De Commissaris-Generaal vergeet daarbij het algemene economische klimaat in Kameroen (stuk 12). Zonder een job kon verzoekster zich zelfs niet voorzien in haar basisbehoeften. Daarnaast, zou zij niet zijn ingegaan op de avances van R. F., zou zij, gelet op de hoge sociale status van R. en diens woorden, niet meer aan een job geraken in de regio. In weze was er geen keuze. Verzoekster deed dit immers om te kunnen overleven.*

Het is om die reden ook niet verbazingwekkend dat R. zich wel in de situatie bevindt om een lesbische toenadering te zoeken bij verzoekster. R. F. heeft immers niet enkel de macht over verzoekster, gelet op de afkomst en sociaaleconomische achtergrond van verzoekster, maar geniet zij ook een hoog sociaal aanzien. Wanneer R. F. zou pogen toenadering te zoeken en dit niet goed zou uitdraaien, zal de gemeenschap R. F. snel geloven wanneer zij zou zeggen dat het niet is gebeurd of dat iemand anders haar benaderd zou hebben.”

De Raad kan verzoeksters verweer niet aannemen. Verzoekster (i) blijkt een persoon te zijn die werkzaam is in de ‘catering’ en hield zich bezig met koken (gehoor CGVS, p. 5-6); (ii) was op zoek naar job in Douala en ging om geen enkele specifieke reden naar het hotel waarvan R. F. de eigenares was; ze ging ook nog naar andere hotels (gehoor CGVS, p. 7) (iii) haar werkplaats (hotel) was gelegen in het district Bonaberi (gehoor CGVS, p. 6) en er blijken volgens haar veel hotels en ‘auberges’ te zijn in Douala (gehoor CGVS, p. 7); (iv) kende R. F. niet van vroeger en kan ook niet veel over haar persoon vertellen; (v) had voor Rosaline enkel heteroseksuele relaties; (vi) is op de hoogte van het homofobe klimaat in Kameroen.

Aangezien verzoekster werkzaam was in het restaurantwezen (catering/koken) en ze zelf aangeeft dat er in Douala veel hotels en aubergines zijn, is het niet aannemelijk dat er een dermate grote sociaaleconomische druk op haar zou rusten om een lesbische seksuele relatie aan te gaan teneinde een inkomen te verwerven. Dit klemmt des te meer omwille van het homofobe klimaat in Kameroen; hierdoor vormen de lesbische toenaderingen door R. dan ook voor Rosaline een aanzienlijk risico. Waar verzoekster aanvoert dat *“(…) dat R. zich wel in de situatie bevindt om een lesbische toenadering te zoeken bij verzoekster. R. F. heeft immers niet enkel de macht over verzoekster, gelet op de afkomst en sociaaleconomische achtergrond van verzoekster, maar geniet zij ook een hoog sociaal aanzien”* moet worden vastgesteld dat verzoekster er niet in slaagt om concreet te duiden dat R. F. geniet van een *“hoog sociaal aanzien”*; verzoekster is immers zelfs niet in staat om informatie te geven over het persoonlijk leven van R. F. (zie ook verzoekschrift, p. 7, punt B).

Het is dan ook geheel niet geloofwaardig dat verzoekster, die altijd heteroseksuele partners had, omwille van de mogelijkheid in een restaurant te kunnen werken, lesbische daden zou stellen met de eigenares van dit restaurant; dit klemmt des te meer daar Rosaline en verzoekster volslagen onbekenden waren voor elkaar en Rosaline zich derhalve omwille van het homofobe klimaat ook vatbaar maakte voor chantage uitgaande van verzoekster.

Inzake de vermeende handelingen met Rose en verzoekster blijkt dat het verzoekschrift (cf. p. 7, punt C, *in fine*) zich bedient van vergoelijkingen en beweringen. Dit is echter niet afdoende om de terechte motivering inzake het roekeloze risicogedrag van verzoekster ten aanzien van Rose te weerleggen.

Verzoekster is omwille van de voorgaande vaststellingen niet geloofwaardig inzake haar voorgehouden profiel van een dame die lesbische handelingen zou hebben gesteld in haar land van herkomst.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande vaststellingen toont verzoekster evenmin aan dat de bijgebrachte documenten die haar veroordeling zouden staven, authentiek zijn. Zoals blijkt uit de terechte motivering van verweerder is er in Kameroen een problematiek van vervalste en/of niet-authentieke gerechtelijke documenten. Het feit dat verzoekster authentieke identiteitsdocumenten heeft, verzet zich niet tegen de vaststelling dat ze zich bedient van andere documenten die niet authentiek zijn.

2.2.3. Inzake het feit dat verzoekster behoort tot de Engelstalige minderheid blijkt niet uit het de landeninformatie die voorradig is in het dossier en het verzoekschrift dat het behoren tot deze Engelstalige minderheid een gegronde vrees voor vervolging inhoudt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De loutere verwijzing naar landeninformatie die deze problematiek duidt is niet afdoende om een persoonlijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster aannemelijk te maken.

2.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.1. In een derde middel, aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut, werpt verzoekster de schending op van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 *juncto* artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU en het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster stelt:

"Verzoekster brengt stukken bij waaruit blijkt dat de huidige situatie in Kameroen uiterst problematisch is, voornamelijk voor Engelstalige inwoners en zeker voor homoseksuelen.

Uit verschillende nieuwsberichten en verslagen die verzoekster bijbrengt (zie stukken 6-11), diverse daterend van na het COI Focus waar het CGVS, blijkt dat er thans een toenemend geweld is tegen de Engelstalige burgers van Kameroen. Dit zowel door regeringstroepen en andere groepen die zelfs ook Engelstalig zijn.

Enkele citaten uit de aangehaalde nieuwsberichten en verslagen tonen dit duidelijk aan: (...)

De situatie is dermate veranderd dat het loutere feit dat iemand Engelstalig is, verdacht kan overkomen bij diverse troepen, met alle gevolgen van dien.

Zelfs het loutere feit dat verzoekster asiel aanvraag kan haar in gevaar brengen: (...)

Zoals algemeen bekend, door verzoekster verklaard en opgenomen in het administratief dossier, is er tevens een extreem homofob klimaat in Kameroen, waar het loutere feit dat verzoekster nog maar bekend zou staan als lesbienne zal leiden tot zware onmenselijke behandeling of zelfs de dood.

Dat de feiten toch minstens aantonen dat verzoekster een reëel risico loopt teneinde te worden gedood of minstens onmenselijk behandeld te worden bij haar terugkeer naar Kameroen en dat de autoriteiten niet in staat zijn om hem bescherming te bieden.

Dat men onmogelijk met zekerheid kan zeggen dat verzoekster bij terugkeer niet zal worden blootgesteld aan een abnormaal gevaar en ernstige schade.

Deze ernstige schade bestaat onder andere uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van verzoekster als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict.

Dat verzoekster, door haar zelfs het subsidiair beschermingsstatuut te weigeren, de facto gedwongen wordt terug te keren naar Kameroen, waar zij gelet op al het voorgaande een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt."

2.3.2. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als in haar asielrelaas. Uit het hoger vastgestelde blijkt echter dat zij haar profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). De verwijzing naar landeninformatie waaruit zou blijken dat een verzoek om internationale bescherming indienen verzoekster in gevaar kan brengen dateert blijkens de internetlink van maart 2013 en is derhalve niet actueel.

Evenmin toont zij aan dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c). Hoewel uit de motivering en landeninformatie blijkt dat er een crisissituatie heerst in het Engelstalig deel van Kameroen kan hieruit niet worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid van verzoekster in het Engelstalig deel van Kameroen een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster slaagt er niet in de omstandige motivering hieromtrent in de bestreden beslissing concreet te weerleggen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS